

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Både statsministeren og Venstres ordfører kommer i deres taler ind på, at den sociale arv skal brydes, og det lyder jo smukt, det kan alle jo gå ind for. Problemet er bare, at her står vi igen over for regeringspartierne nysprog.

Når vi taler om at bryde den sociale arv, plejer det at handle om en bred indsats, om at sikre uddannelse til alle, om at gøre et forebyggende arbejde. Men når Venstre taler om at bryde den sociale arv, handler det kun om de få. Dels taler man kun om indsatsen over for de allerdårligst stillede, narkomaner, alkoholikere, hjemløse, dels kan man tydeligt høre, at det også kun er de få, der skal bryde igennem.

Derfor vil jeg gerne spørge Venstres ordfører: Hvor mange flere bankdirektører skal vi have i Danmark, før Venstre mener, at den sociale arv er blevet brudt?

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det ved jeg ikke. Men jeg har for eksempel engang været på bistandshjælp, og indtil videre er det da gået nogenlunde.

Den holdning, som fru Line Barfod giver udtryk for, må stå helt for hendes egen regning. For vi ønsker bredt i regeringspartierne og i Venstre at bryde den sociale arv. Det er en klar målsætning, vi har. Men fru Line Barfod måler det hele på, hvor mange penge der nu er sat af, og hvor mange penge man kan finde på de offentlige konti til at gøre noget ved det her. Virkeligheden er jo, at vi har postet milliarder af kroner ind i at gøre op med den sociale arv, år efter år efter år, i årtier, men det har ikke hjulpet stort. Derfor er det nogle helt andre ting, vi skal have sat ind med.

Der kommer regeringen med et udspil, som har nogle principper, som jeg ikke lige kan nå at nævne her på nuværende tidspunkt, men vi kan jo vende tilbage til det. Men regeringen kommer med et udspil, som vi selvfølgelig håber at alle Folketingets partier vil deltage i arbejdet for. For det er en opgave, som ligger regeringen meget på sinde, og det er ikke kun for de få.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan høre, at Venstres ordfører stadig holder fast i, at det, man måler det på, er, om der er nogle få, der har brudt mønsteret, om der er nogle få, der har formået at blive folketingsmed-

lemmer eller bankdirektører. Men det, der for alvor viser, at vi har gjort en forskel, vil man ikke opsætte nogen mål for fra Venstres side.

Vi vil gerne være med til at se på nogle mål for, at der ikke er nogen, der bliver hængende i flere generationer i store sociale problemer. Vi vil gerne være med til at se på, hvad det er for nogle systemer, der forhindrer det. Det handler også om penge, og der kan man altså høre i Venstres ordførers tale, at Venstre åbenbart synes, det er en god ting, hvis kommunerne skærer ned på penge til anbringelse af børn. Vi synes faktisk, det er bedre, hvis der kommer flere penge til forebyggende arbejde, herunder også, at man gør, hvad man kan, for at de børn, der er i en særlig risikogruppe, kan få noget opbakning og kan komme et sted hen, hvor der er nogle, der kan hjælpe dem.

Vi vil gerne være med til at se på at fjerne systemer, men vi vil have nogle mål for, at det er den brede indsats, og at det er uddannelse, der hjælper, i stedet for nedskæringer på uddannelse, som vi har set det med voksenuddannelse, hvor deltagerbetalingen stiger.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det er helt forkert, når fru Line Barfod siger, at vi siger, at kommunerne skal skære ned på de penge, der bruges til anbringelse af børn.

Det, jeg tager fat i her – og det er måske noget af det, der kunne udvides i kampen for at bryde den sociale arv bredt – er, at man f.eks. i Vojens Kommune har gjort det på den måde, at man laver en kontrakt med forældrene dér, hvor der er nogle problemer. Mange gange er det jo sådan, at børnene bliver mobbet i skolerne, fordi de ikke får – det er meget enkle ting – ordentligt tøj, får madpakke med, får de basale nødvendigheder i deres liv.

Kl. 10.30

Man har så i Vojens Kommune lavet en kontrakt mellem forældre og børn, der er frivilligt indgået, og så følger man op på, om den nu også bliver overholdt. Hvis den ikke bliver det, så fjerner man ikke børnene med det samme. Næh, man går ind med sådan en hjemme hos-hjælp. Man hjælper forældrene til at prøve at tage fat i nogle af de her ting. Man hjælper dem til at opbygge nogle rutiner, så de kan komme videre, og så børnene også kan komme videre.

Det forhindrer ikke alene store familietragedier; det sparer også penge i kommunekassen. Det er faktisk en positiv besparelse. Det var der